

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 29ΗΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΣΠΥΡ. ΜΕΛΑ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ.—**Ἡ περιεκτικότητα τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων εἰς Na, K καὶ ὕδωρ ἐπὶ ἀναιμίας Cooley, ὑπὸ Κ. Χωρῆμη, Κ. Οἰκονόμου - Μαύρου, Χ. Τσεγμῆ.**

Ἐμελετήθησαν παιδία πάσχοντα ἐξ ἀναιμίας Cooley, μείζονος τύπου, παραλλήλως πρὸς ὑγιᾶ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἡ μελέτη ἀφῆρα εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς πυκνότητος τοῦ **Na** καὶ τοῦ **K** ἐντὸς τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων καὶ τῆς περιεκτικότητος αὐτῶν εἰς ὕδωρ καὶ αἰμοσφαιρίνην, ἐξήχθησαν δ' ἐξ αὐτῆς τὰ ἐξῆς συμπεράσματα.

Ἡ πυκνότης τοῦ **Na** ἐντὸς τῶν ἐρυθρῶν ἐπὶ ἀναιμίας Cooley ἀνευρέθη σαφῶς ἠϋξημένη. Διεπιστώθη ἀντιστρόφως ἀνάλογος σχέσις μεταξὺ **Na** ἐρυθρῶν καὶ αἱματοκρίτου, γεγονόςς τὸ ὅποῖον συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι τὸ **Na** τῶν ἐρυθρῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς βαρύτητος τῆς ἀναιμίας.

Ἡ πυκνότης τοῦ **K** ἐντὸς τῶν ἐρυθρῶν ἀνευρέθη γενικῶς εἰς τὰ ὑψηλότερα φυσιολογικὰ ἐπίπεδα ἢ ἐλάχιστα ἠϋξημένη. Τὸ ὕδωρ τῶν ἐρυθρῶν ἦτο ὀλίγον ἠϋξημένον.

Ἡ μέση πυκνότης τῆς αἰμοσφαιρίνης ἐνεφάνιζε μεγάλας διακυμάνσεις, γενικῶς ὅμως ἦτο φυσιολογικὴ ἢ ὀλίγον μόνον ἠλαττωμένη.

Τὰ ἀνωτέρω εὐρήματα ἐπεβεβαιώθησαν διὰ στατιστικῆς ἀναλύσεως.

Ἡ ἀνέυρεσις ἠϋξημένης πυκνότητος **Na** ἐντὸς τῶν ἐρυθρῶν δὲν φαίνεται νὰ ὀφείλεται εἰς τὴν μικροκυττάρωσιν τῆς ἀναιμίας Cooley καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἐλάττωσις τοῦ μέσου ὄγκου τῶν ἐρυθρῶν ἐπὶ τῆς ἀναιμίας ταύτης δὲν εἶναι συνήθως τόσον ἐκσεσημασμένη, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἐκ ταύτης καὶ μόνον ἡ αὔξησις τῆς πυκνότητος τοῦ **Na** εἰς χιλιοστοῖς./λίτρον ἐρυθρῶν.

Αἱ διαταραχαὶ τῶν κατιόντων ἐπὶ ἀναιμίας Cooley συγκρίνονται πρὸς τὰς ἤδη παρ' ἐτέρων ἐρευνητῶν ἀνευρεθείσας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἄλλων ἀναιμιῶν αἵτινες διαταραχαὶ ὁσάκις διεπιστώθησαν ἀφῆρων εἰς τὸ **K**.

Πιθανολογεῖται ὅτι ἡ ἀνευρεθεῖσα αὔξησις τοῦ **Na** τῶν ἐρυθρῶν ἐπὶ ἀναιμίας

Cooley αποτελεί έμβρυϊκόν φαινόμενον υπό τήν έννοιαν τής άναστολής τής χημικής αναπτύξεως του έρυθροκυττάρου, δοθέντος ότι και επί του έμβρύου άνευρέθη παρ-μοία αύξησις του Na των έρυθρών, συνοδευομένη όμως υπό έλαττώσεως του K. Ός γνωστόν, ή άναιμία Cooley είναι ή μόνη ή όποία χαρακτηρίζεται εκ τής εις ικανήν ποσότητα παρουσίας αίμοσφαιρίνης, ή όποία ως και ή έμβρυϊκή είναι άνθεκτική εις τó άλκαλι. Η αύξησις όμως του Na των έρυθρών επί των περιπτώσεων μας δέν υπήρξεν άνάλογος προς τó ποσόν τής άνθεκτικής εις τó άλκαλι αίμοσφαιρίνης, άλλωστε επί των νεογνών των όποιων τά έρυθρά περιέχουν συχνά φυσιολογικώς μεγάλα ποσά άνθεκτικής εις τó άλκαλι αίμοσφαιρίνης τó Na των έρυθρών παραμένει φυσιολογικόν. Συνεπώς μεταξύ των δύο τούτων φαίνεται ότι δέν ύφίσταται αιτιολογική συνάρτησις.

Έξετάζεται έν συνεχεία κατά πόσον θα ήδύνατο νά θεωρηθῆ υπεύθυνος διά τās διαταραχάς των κατιόντων ή συνοδούσα συνήθως τήν άναιμίαν Cooley δυστροφία, επειδή παρόμοιαι διαταραχαι άνευρέθησαν επί των έρυθροκυττάρων δυστροφικών χοίρων και των μυϊκών κυττάρων δυστροφικών βρεφών.

Η αύξησις του ένδοκυτταρίου Na φαίνεται ότι δέν συνδέεται προς άπαντα τά παθολογικά έρυθροκύτταρα τής άναιμίας αλλά προς ώρισμένην μορφήν αυτών, τά στοχοκύτταρα, τά δικτυοερυθροκύτταρα ή και τά έμπύρηνα έρυθρά.

Η άνευρεθεΐσα επί άναιμίας Cooley μέση πυκνότης αίμοσφαιρίνης, κατά κανόνα φυσιολογική ή όλίγον μόνον ήλαττωμένη, συμπίπτει και προς τά αναφερόμενα υπό άλλων έρευνητών. Αύτη ίσως έξαρτάται εκ τής εκάστοτε παρουσίας διαφόρου άριθμού λεπτοκυττάρων, των όποιων ή περιεκτικότης εις αίμοσφαιρίνην είναι φυσιολογική ή όλίγον ήλαττωμένη.

Ίδιαιτέρως ένδιαφέρουσα θεωρεΐται ή εις ώρισμένας περιπτώσεις παρατηρηθεΐσα ύφ' ήμών αύξησις τής μέσης πυκνότητος αίμοσφαιρίνης. Τό εύρημα τουτο είναι έξαιρετικώς σπάνιον, παρατηρηθέν μέχρι τουδε ένίοτε μόνον επί σφαιροκυττάρων και όβαλοκυττάρων.

Η άναιμία Cooley, ως γνωστόν, άνήκει εις τās άναιμίας εκείνας αι όποΐαι όφείλονται εις πρωτοπαθή διαταραχήν του σχηματισμού τής αίμοσφαιρίνης, έπομένως είναι λίαν άπίθανος ή παραδοχή ότι τά έρυθρά αυτης έμπλουτίζονται με ηύξημένον ποσόν αίμοσφαιρίνης. Θα πρέπει μάλλον νά δεχθώμεν ότι ή αύξησις τής μέσης πυκνότητος τής αίμοσφαιρίνης έντός των έρυθρών προκαλεΐται δευτεροπαθώς ένεκα έλαττώσεως εις ώρισμένας περιπτώσεις του ένδοκυτταρίου ύδατος, ήτις πάλιν είναι συνάρτησις διαταραχής τινος τής ένδοκυτταρίου πυκνότητος των ήλεκτρολυτών.

ΣΗΜ.—Θεωρούμεν ύποχρέωσίν μας νά ευχαριστήσωμεν θερμώς τήν κ. Αικ. Καλλέργη διά τήν σταισιολογικήν έπεξεργασίαν των εύρημάτων τής παρούσης εργασίας, ήτις έχρηματοδοτήθη υπό τής Έταιρείας NESTLE.